

Udenrigsministeriet
Juridisk Tjeneste, EU-retskontoret
Asiatisk Plads 2 – 1448 København K
Tlf.: 33 92 19 32 Fax: 33 92 03 03

JTEU j.nr. 400.A.5-3-0
25. april 2014

Liste over judicielle aktiviteter i sager af dansk interesse

Til orientering fremsendes nedenstående liste over EU-Domstolens aktiviteter i de kommende tre uger i retssager, som har den danske regerings interesse. For så vidt angår sager, hvor der er nedsat procesdelegation, indeholder listen oplysninger om tidspunktet for mundtlig forhandling, fremsættelse af generaladvokatens forslag til afgørelse (GA) og afsigelse af dom. I sager, der i øvrigt følges af den danske regering, oplyses der om tidspunkt for generaladvokatens forslag til afgørelse og afsigelse af dom. Generaladvokatens udtalelser og EU-Domstolens domme offentliggøres på EU-Domstolens hjemmeside (<http://curia.europa.eu/>) på selve datoen for fremsættelse eller afsigelse.

Der tages forbehold for, at listen er udarbejdet på baggrund af EU-Domstolens retslistes, og at EU-Domstolen med kort varsel kan foretage ændringer i egne retslistes.

Liste over sager, hvor der nedsat procesdelegation:

Sagsnr.	Titel og kortsagsresumé	Processkridt	Dato
C-417/12 P	Danmark mod Kommissionen (Appel) "Hektarstøttesagen"	GA	30.04.14
C-138/13	Dogan Sagen vedrører: 1. Er artikel 41, stk. 1, i tillægsprotokollen af 23. november 1970 til aftalen om oprettelse af en associering mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Tyrkiet af 12. september 1963, vedrørende overgangsfasen for associeringen til hinder for en ordning i national ret, der først blev indført, efter at førnævnte bestemmelser var trådt i kraft, og hvorefter første indrejse for et familiemedlem til en tyrkisk statsborger, der nyder retsstillingen i henhold til tillægsprotokollens artikel 41, stk. 1, gøres afhængig af, at familiemedlemmet inden [org. s. 2] indrejsen godtgør at være i stand til at udtrykke sig på elementært niveau på tysk? 2. Er artikel 7, stk. 2, første afsnit, i Rådets direktiv 2003/86/EF af 22. september 2003 om ret til familiesammenføring (EUT L 251 af 3.10.2003, s. 12) til hinder for den nationale ordning, der er beskrevet i spørgsmål 1?	GA	30.04.14
T-601/11	Dansk Automat Brancheforening mod Kommissionen Annul创新 af Kommissionens beslutning K(2011) 6499 endelig af 20. september 2011 vedrørende forenelighed mellem det indre marked og den statsstøtte, som Danmark agter at indføre til fordel for onlinespil (foranstaltning Nr. C 35/2010 (ex N 302/2010)).	Mundtlig forhandling	30.04.14
T-615/11	Royal Scandinavian Casino Århus mod Kommissionen Påstande: Kommissionens afgørelse af 20.9.2011 om foranstaltning nr. C 35/2010 (ex N 302/2010) som Danmark agter at gennemføre i form af afgifter på onlinespil i den danske lov om afgifter på spil annulleres.	Mundtlig forhandling	30.04.14

	Kommissionen tilpligtes at udrede omkostningerne ved denne sags førelse ved Retten.		
A-2/13	UDTALELSE 2/13 Spørgsmålet vedrører: Er udkastet til aftale om Den Europæiske Unions tiltrædelse af den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder forenelig med traktaterne?	Mundtlig forhandling	05.05.14 – 06.05.14
C-91/13	EssentEnergieProductie Sagen vedrører: I. Kan en opdragsgiver i en situation som den, der foreligger i hovedsagen, hvor opdragsgiveren i henhold til artikel 2, stk. 1, i WetarbeidVreemdelingen 1994 må anses for arbejdsgiver for de pågældende tyrkiske arbejdstagere, over for de nederlandske myndigheder påberåbe sig standstill-klausulen i artikel 13 i afgørelse nr. 1/80 eller standstill-klausulen i tillægsprotokollens artikel 41? II.a. Skal standstill-klausulen i artikel 13 i afgørelse nr. 1/80 eller standstillklausulen i tillægsprotokollens artikel 41 fortolkes således, at de er til hinder for indførelsen af et sådant forbud, som omhandles i artikel 2, stk. 1, i WetarbeidVreemdelingen 1994, hvorefter opdragsgivere ikke uden beskæftigelsestilladelse i Nederlandene må beskæftige arbejdstagere, der er statsborgere i et tredjeland, i dette tilfælde Tyrkiet, såfremt disse arbejdstagere er ansat hos en tysk virksomhed og via en nederlandsk virksomhed, der har lejet dem, arbejder for opdragsgiveren i Nederlandene? II.b. Har det herved nogen betydning, at det allerede før ikrafttrædelsen af såvel standstill-klausulen i tillægsprotokollens artikel 41 som standstill-klausulen i artikel 13 i afgørelse nr. 1/80 var blevet forbudt arbejdsgivere at beskæftige udlændinge på grundlag af en ansættelsesaftale uden beskæftigelsestilladelse, og at dette forbud ligeledes før ikrafttrædelsen af standstill-klausulen i artikel 13 i afgørelse nr. 1/80 blev udvidet til virksomheder, der lejer arbejdskraft, og som har fået udlændinge stillet til rådighed?	GA	08.05.14

Liste over sager, der i øvrigt følges af den danske regering:

Sagsnr.	Titel og kortsagsresumé	Processkridt	Dato
C-399/12	Tyskland mod Rådet t.o Påstande: Rådets afgørelse af 18. juni 2012 annulleres. Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.	GA	29.04.14
C-238/12 P	FLSmidth & Co. A/S mod Europa-Kommissionen (appel) Påstande: FLSmidth & Co. A/S anmoder på grundlag af artikel 256, stk. 1, andet afsnit, artikel 263 og 264 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, artikel 31 i Rådets forordning nr. 1/2003 og artikel 56 i statuten for Domstolen høfligst om, at Domstolen: ophæver dom afsagt den 6. marts 2012 i sag T-65/06, annullerer Europa-Kommissionens beslutning af 30. november 2005 i sag COMP/F/38 354 om en procedure i henhold til artikel 101 TEUF, for så vidt den angår FLS, eller subsidiært nedsætter det beløb, som FLS holdes ansvarlig for i beslutningen, og c) tilpligter Europa-Kommissionen at betale sagens omkostninger.	Dom	30.04.14
C-26/13	Kásler et KáslernéRábai Sagen vedrører: 1. Skal artikel 4, stk. 2, i Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler (herefter »direktivet«) fortolkes således, at udtrykket »definitionen af aftalens hovedgenstand« omfatter et kontraktvilkår, der fastsætter en vekselkurs, og	Dom	30.04.14

	<p>som ikke er blevet individuelt forhandlet, når der er tale om et lån, der optages i udenlandsk valuta, men udstedes i indenlandsk valuta og som forbrugeren udelukkende kan tilbagebetale i indenlandsk valuta? Såfremt dette ikke er tilfældet, skal forskellen mellem købs- og salgsprisen [for valutaen] da i henhold til det andet udtryk i direktivets artikel 4, stk. 2, anses for en betaling, således at vurderingen af, om kontraktvilkåret er urimeligt, ikke kan omfatte en vurdering af overensstemmelsen mellem denne betaling og tjenesteydelsen? Har det i denne forbindelse betydning, om valutatransaktionen mellem den finansielle institution og forbrugeren faktisk gennemføres? 2. Såfremt artikel 4, stk. 2, i direktiv 93/13 skal fortolkes således, at den nationale ret uanset indholdet af de nationale bestemmelser tillige kan vurdere, [org. s. 2] om sådanne kontraktvilkår er urimelige, hvis disse vilkår ikke er affattet klart og forståeligt, skal denne sidstnævnte betingelse da forstås således, at den indebærer, at det omhandlede vilkår i sig selv skal være affattet grammatisk klart og forståeligt for forbrugeren, eller indebærer dette vilkår kun, at de økonomiske hensyn, der ligger bag anvendelsen af kontraktvilkåret, samt at forholdet mellem det nævnte vilkår og kontraktens andre vilkår, skal være affattet klart og forståeligt for forbrugeren? 3. Skal artikel 6, stk. 1, i direktiv 93/13 og præmis 73 i dommen i sagen Banco Español de Crédito (sag C-618/10) fortolkes således, at den nationale ret ikke kan afhjælpe den manglende gyldighed af en urimelig bestemmelse i et generelt kontraktvilkår, der anvendes i en lånekontrakt, som er indgået med en forbruger, ved at ændre eller tilpasse det pågældende kontraktvilkår, såfremt kontrakten ikke kan opretholdes på grundlag af de resterende kontraktvilkår, efter at det urimelige vilkår er fjernet? Har det i denne henseende betydning, at den nationale lovgivning indeholder en subsidær bestemmelse, der regulerer den omhandlede retlige situation, når der ikke foreligger en ugyldig bestemmelse?</p>		
C-47/13	<p>Grund</p> <p>Sagen vedrører: Er et landbrugsareal et permanent græsareal som omhandlet i forordningens artikel 2, nr. 2), når det i mindst fem år har været anvendt og fortsat anvendes til dyrkning af græs eller andet grøntfoder, men arealet i denne periode er blevet pløjet og i stedet for det hidtidige grøntfoder (i den foreliggende sag: kløver) tilsås med andet grøntfoder (i den foreliggende sag: agergræs), eller er der i sådanne tilfælde tale om omdrift, som udelukker, at arealet kan blive til permanent græsareal?</p>	Dom	30.04.14
C-101/13	<p>U</p> <p>Sagen vedrører: 1) Skal udfærdigelsesproceduren for den maskinlæsbare persondataside i pas, der udstedes af medlemsstaterne, ifølge bilaget til forordning (EF) nr. 2252/2004 opfylde samtlige obligatoriske specifikationer i ICAO-dokument 9303, del 1 (maskinlæsbare pas)? 2) Såfremt en persons navn i henhold til en medlemsstats navnelovgivning består af den pågældendes for- og efternavn, er medlemsstaten da i henhold til bilaget til forordning (EF) nr. 2252/2004, sammenholdt med bestemmelserne i ICAO-dokument 9303, del 1 (maskinlæsbare pas), afsnit IV, punkt 8.6, berettiget til endvidere at anføre fødenavn som primært identifikationskendetegn i rubrik 6 på passets maskinlæsbare persondataside? 3) Såfremt en persons navn i henhold til en medlemsstats navnelovgivning består af den pågældendes for- og efternavn, er medlemsstaten da i henhold til bilaget til forordning (EF) nr. 2252/2004, sammenholdt med bestemmelserne i ICAO-dokument 9303, del 1 (maskinlæsbare pas), afsnit IV, punkt 8.6, berettiget til endvidere at anføre fødenavn som sekundært identifikationskendetegn i rubrik 7 på passets maskinlæsbare persondataside? 4) Såfremt spørgsmål 2 eller 3 besvares</p>	GA	30.04.14

	<p>bekræftende: Er en medlemsstat, i henhold til hvis navnelovgivning en persons navn består af den pågældendes for- og efternavn, henset til beskyttelsen af en persons navn i overensstemmelse med grundrettighedschartrets artikel 7 og EMRK's artikel 8, forpligtet til, i datafeltbetegnelsen på passets maskinlæsbare persondataside, hvor fødenavnet anføres, at oplyse, at fødenavnet ligeledes er anført dér? 5) Såfremt spørgsmål 4 besvares benægtende: Er en medlemsstat, i henhold til hvis navnelovgivning en persons navn består af den pågældendes for- og efternavn, og ifølge hvis nationale paslovgivning datafeltbetegnelserne ligeledes skal anføres på engelsk og fransk på passets maskinlæsbare persondataside, hvor der i rubrik 6 på passets maskinlæsbare persondataside på en særskilt linje tillige skal anføres fødenavn, og inden fødenavnet forkortelsen »geb.« for »geboren« (»født«), henset til beskyttelsen af en persons navn i overensstemmelse med grundrettighedschartrets artikel 7 og EMRK's artikel 8, forpligtet til ligeledes at anføre forkortelsen »geb.« for »geboren« på engelsk og fransk? 6) Er en medlemsstat, i henhold til hvis navnelovgivning en persons navn består af den pågældendes for- og efternavn, i henhold til bilaget til forordning (EF) nr. 2252/2004, sammenholdt med bestemmelserne i ICAO dokument 9303, del 1 (maskinlæsbare pas), afsnit IV, punkt 8.6, berettiget til at anføre fødenavnet som valgfri personoplysning i rubrik 13 på passets maskinlæsbare persondataside?</p>		
C-138/13	<p>Dogan</p> <p>Sagen vedrører: 1. Er artikel 41, stk. 1, i tillægsprotokollen af 23. november 1970 til aftalen om oprettelse af en associering mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Tyrkiet af 12. september 1963, vedrørende overgangsfasen for associeringen til hinder for en ordning i national ret, der først blev indført, efter at førnævnte bestemmelser var trådt i kraft, og hvorefter første indrejse for et familiemedlem til en tyrkisk statsborger, der nyder retsstillingen i henhold til tillægsprotokollens artikel 41, stk. 1, gøres afhængig af, at familiemedlemmet inden [org. s. 2] indrejsen godtgør at være i stand til at udtrykke sig på elementært niveau på tysk? 2. Er artikel 7, stk. 2, første afsnit, i Rådets direktiv 2003/86/EF af 22. september 2003 om ret til familiesammenføring (EUT L 251 af 3.10.2003, s. 12) til hinder for den nationale ordning, der er beskrevet i spørgsmål 1?</p>	GA	30.04.14
C-209/13	<p>Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland mod Rådet for Den Europæiske Union</p> <p>Påstande: Rådets afgørelse 2013/52/EU om bemyndigelse til forstærket samarbejde på området for afgift på finansielle transaktioner annulleres. Rådet tilpligtes at betale de omkostninger, som Det Forenede Kongerige har afholdt under denne sag.</p>	Dom	30.04.14
C-365/13	<p>Ordre des architectes</p> <p>Sagen vedrører:: Skal artikel 21 og 49 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF af 7. september 2005 om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer, hvorefter medlemsstaterne er forpligtet til at anerkende de deri omhandlede uddannelsesbeviser ved at give dem samme retsvirkning på deres område som de uddannelsesbeviser, de selv udsteder, for så vidt angår adgang til og udøvelse af erhvervsmæssig virksomhed, fortolkes således, at de forbyder, at en medlemsstat fastsætter krav om, at en indehaver af et uddannelsesbevis for arkitekter, der er i overensstemmelse med nævnte direktivs artikel 46, eller af et bevis, der er omhandlet i artikel 49, stk. 1, for at kunne blive opført på Arkitektforeningens liste desuden skal opfylde betingelser om en praktisk uddannelse eller erfaring svarende til dem, der kræves for indehavere af et</p>	Dom	30.04.14

	uddannelsesbeviser for arkitekter, der er udstedt på dens område efter opnåelsen af disse?		
C-390/12	<p>Robert Pflgerm.fl. mod Regione Marche – ServizioAgricolturaForestazione e Pesca</p> <p>Sagen vedrører: 1) Er proportionalitetsprincippet som udtrykt i artikel 56 TEUF og grundrettighedschartrets artikel 15-17 til hinder for en national ordning som den, der følger af de for hovedsagen afgørende bestemmelser i GSpG's §§ 3-5, 14 og 21, og hvorefter afholdelse af hasardspil ved hjælp af automater kun er mulig på den betingelse – sanktioneret med straf og trussel om et umiddelbart indgreb i materielle genstande – at der forinden er meddelt en tilladelse, der kun er til rådighed i begrænset antal, selv om staten hidtil – så vidt ses – ikke i en eneste rets- eller forvaltningssag har godtgjort, at en dermed forbunden kriminalitet og/eller spilafhængighed reelt er et væsentlig problem, som ikke kan afhjælpes ved en kontrolleret udvidelse af antallet af lovlige spilleaktiviteter til mange individuelle udbydere, men kun ved en enkelt monopolindehavers (hvv. ganske få oligopolisters) forretningsudvidelse, der alene er forbundet med en tilbageholdende reklame? 2) Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende: Er proportionalitetsprincippet som udtrykt i artikel 56 TEUF og grundrettighedschartrets artikel 15-17 til hinder for en national ordning som den, der følger af GSpG's §§ 52-54 og 56a og StGB's § 168, og hvorefter der på grund af vage lovebegreber indtræder et mangeartet næsten undtagelsesfrit strafferetligt ansvar for også fjerne deltagende (bl.a. i andre EU medlemsstater hjemmehørende) personer (herunder også forhandlere, bortforpagtere eller udlejere af automater til hasardspil)? 3) Såfremt også det andet spørgsmål besvares benægtende: Er de demokratiske og retsstatlige krav, som klart ligger til grund for grundrettighedschartrets artikel 16, og/eller kravet om fairness og effektivitet i grundrettighedschartrets artikel 47 og/eller det EU-retlige krav om transparens i artikel 56 TEUF og/eller forbuddet i grundrettighedschartrets artikel 50 mod at blive retsforfulgt eller straffet to gange for samme lovovertrædelse, til hinder for en national ordning som den, der følger af GSpG's §§ 52-54 og 56a og StGB's § 168, hvis indbyrdes afgrænsning i mangel af klare lovebestemmelser næppe kan forudses og beregnes ex ante af borgeren, men som i det konkrete tilfælde først må opklares ved en dyr formel procedure, hvortil der knytter sig omfattende forskelle med hensyn til kompetencefordelingen (forvaltninger eller domstole), indgrebskompetencen, den hermed forbundne stigmatisering og den processuelle stilling (f.eks. omvendt bevisbyrde)? 4) Såfremt et af disse tre spørgsmål besvares bekræftende: Er artikel 56 TEUF og/eller grundrettighedschartrets artikel 15-17 og/eller dette charters artikel 50 til hinder for at straffe personer, som har en sådan tæt forbindelse til en automat til hasardspil som omhandlet i GSpG's § 2, stk. 1, første punktum, og § 2, stk. 2, og/eller for at beslaglægge hhv. konfiskere disse apparater og/eller lukke sådanne personers samlede virksomhed?</p>	Dom	30.04.14
C-474/13	<p>Pham</p> <p>Sagen vedrører:</p> <p>Er det foreneligt med artikel 16, stk. 1, i Europa-Parlamentets og</p>	GA	30.04.14

	Rådets direktiv 2008/115/EF af 16. december 2008 om fælles standarder og procedurer i medlemsstaterne for tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold (EUT L 348, s. 98), at en person, der er frihedsberøvet med henblik på udsendelse, anbringes i et fængsel sammen med almindelige indsatte, såfremt den frihedsberøvede giver samtykke hertil?		
C-475/13	UPC DTH Sagen vedrører: 1. Skal artikel 2, litra c), i rammedirektivet, dvs. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/21/EF af 7. marts 2002, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/140/EF af 25. november 2009, fortolkes således, at en tjeneste, hvorved leverandøren af den pågældende tjeneste mod betaling leverer en adgangsstyret programpakke, som både indeholder radio- og fjernsynsprogramtjenester, og som transmitteres via satellit, skal anses for en elektronisk kommunikationstjeneste? 2. Skal traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde fortolkes således, at princippet om fri udveksling af tjenesteydelser mellem medlemsstaterne finder anvendelse på den i første spørgsmål beskrevne tjeneste, når der er tale om en tjeneste, der leveres fra Luxembourg til det ungarske område? 3. Skal traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde fortolkes således, at, for så vidt angår den i første spørgsmål beskrevne tjeneste har destinationslandet, som tjenesten er rettet mod, ret til at begrænse udbuddet af denne type tjenester ved at indføre regler om, at [udbyderen af] tjenesten har pligt til at registrere sig i den pågældende medlemsstat og etablere sig som filial eller selvstændig juridisk enhed, samt ved at insistere på, at denne type tjenester kun må ydes efter forudgående etablering af en filial eller en selvstændig juridisk enhed? 4. Skal traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde fortolkes således, at administrative sager vedrørende de i første spørgsmål beskrevne tjenester skal behandles af den administrative myndighed i den medlemsstat, som har jurisdiktion på grundlag af det sted, hvor tjenesten [leveres], uanset i hvilken medlemsstat den tjenesteydende virksomhed opererer eller er registreret? 5. Skal artikel 2, litra c), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/21/EF af 7. marts 2002 (rammedirektivet) fortolkes således, at den i første spørgsmål beskrevne tjeneste skal anses for en elektronisk kommunikationstjeneste, eller skal den pågældende tjeneste derimod anses for en adgangsstyringstjeneste, som leveres ved hjælp af det adgangsstyringssystem, der er defineret i rammedirektivets artikel 2, litra f)? 6. Skal de relevante bestemmelser på baggrund af ovenstående fortolkes således, at den i første spørgsmål beskrevne tjenesteyder skal anses for udbyder af elektroniske kommunikationstjenester i henhold til fællesskabslovgivningen?	Dom	30.04.14
C-43/12	Europa-Kommissionen mod Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union Påstande: Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/82/EU af 25. oktober 2011 om fremme af grænseoverskridende udveksling af oplysninger om trafikikkerhedsrelaterede færdselslovsovertrædelser (1) annulleres. Det fastslås, at virkningerne af direktiv 2011/82/EU skal anses for endelige. Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.	Dom	06.05.14
C-401/12 P, C-402/12 P og C-	Vereniging Milieudefensie og Stichting Stop Luchtverontreiniging Utrecht mod Kommissionen (Appel) Påstande: Rettens dom af 14. juni 2012 i sag T-396/09 ophæves. Kommissionen frifindes i det hele i relation til den af sagsøgerne i første instans nedlagte påstand. Sagsøgerne i første instans tilpligtes solidarisk at	GA	08.05.14

403/12 P	betale Rådets omkostninger i denne sag.		
----------	---	--	--

C-404/12 P og C-405/12 P	<p>StichtingNatuur en Milieu og Pesticide Action Network Europe mod Kommissionen (Appel)</p> <p>Påstande: Rettens dom af 14. juni 2012 i sag T-338/08 ophæves. Kommissionen frifindes i det hele i relation til den af sagsøgerne i første instans nedlagte påstand.</p> <p>Sagsøgerne i første instans tilpligtes solidarisk at betale Rådets omkostninger i denne sag.</p>	GA	08.05.14
C-7/13	<p>Skandia America Corporation</p> <p>Sagen vedrører: 1. Udgør levering af eksternt erhvervede tjenesteydelser fra et foretagendes hovedetablering i et tredjeland til dets filial i en medlemsstat, med en allokering af omkostningerne ved erhvervelsen til filialen, afgiftspligtige transaktioner, såfremt filialen indgår i en momsgruppe i medlemsstaten? 2. Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, skal hovedetableringen i tredjelandet da anses for en afgiftspligtig person, som ikke er etableret i medlemsstaten som omhandlet i direktivets artikel 196, med den følge, at erhververen skal betale moms af transaktionerne?</p>	GA	08.05.14
C-35/13	<p>Assica et Krafts Foods Italia</p> <p>Sagen vedrører: a) Skal artikel 2 i forordning (EØF) nr. 2081/92 fortolkes således, at den er til hinder for, at en producentsammenslutning inden for Fællesskabet har eneret til en geografisk oprindelsesbetegnelse, som benyttes i denne medlemsstat til at betegne en bestemt type spegepølse, uden først fra denne medlemsstat at have indhentet en bindende foranstaltning, hvoraf grænserne for det geografiske produktionsområde, de for produktionen gældende bestemmelser og eventuelle krav som producenterne skal opfylde for at kunne benytte sig af betegnelsen, fremgår? b) I lyset af bestemmelserne i forordning (EØF) nr. 2081/92, hvilket regelsæt finder anvendelse på fællesskabsmarkedet og på markedet i en medlemsstat for så vidt angår en geografisk betegnelse, der ikke er blevet registreret således som foreskrevet i forordningen?</p>	Dom	08.05.14
C-137/13	<p>HerbariaKräuterparadies</p> <p>Sagen vedrører: 1. Skal artikel 27, stk. 1, litra f), i forordning (EF) nr. 889/2008 fortolkes således, at anvendelsen af de nævnte stoffer kun er et lovmæssigt krav, såfremt en EU-retlig eller en med EU retten forenelig national bestemmelse vedrørende den fødevarer, som de nævnte stoffer skal tilsættes, direkte foreskriver tilsætningen af de nævnte stoffer eller i det mindste angiver et minimumsindhold for de nævnte stoffer, der skal tilsættes? 2. Såfremt spørgsmål 1 besvares benægtende: Skal artikel 27, stk. 1, litra f), i forordning (EF) nr. 889/2008 fortolkes således, at anvendelsen af de nævnte stoffer også er et lovmæssigt krav i de tilfælde, hvor markedsføringen af en fødevarer som kosttilskud eller under anvendelse af sundhedsanprisninger, uden at mindst et af de nævnte stoffer er tilsat, ville være misvisende og vildledende for forbrugerne, da fødevareren på grund af for lav koncentration af et af de nævnte stoffer ikke kan opfylde sit anvendelsesformål som næringsmiddel henholdsvis det anvendelsesformål, der kommer til udtryk i sundhedsanprisningen af den? 3. Såfremt spørgsmål 1 besvares benægtende: Skal artikel 27, stk. 1, litra f), i forordning (EF) nr. 889/2008 fortolkes således, at anvendelsen af de nævnte stoffer også er et lovmæssigt krav i de tilfælde, hvor en bestemt sundhedsanprisning kun må anvendes på fødevarer, som indeholder en bestemt, såkaldt betydelig mængde af mindst et af de nævnte stoffer?</p>	GA	08.05.14
C-161/13	<p>IdrodinamicaSpurgoVeloce.a.Sagen vedrører:</p> <p>A) »Skal artikel 1, 2a, 2c og 2f i direktiv 1992/13/EØF fortolkes således, at fristen for indgivelse af en klage med påstand om, at der fastslås en tilsidesættelse af de bestemmelser, der finder anvendelse i forbindelse med</p>	Dom	08.05.14

	indgåelse af offentlige kontrakter, regnes fra den dato, hvor klageren har fået kendskab eller ved iagttagelse af behørig omhu burde have fået kendskab til tilsidesættelsen?» B) »Er artikel 1, 2a, 2c og 2f i direktiv 1992/13/EØF til hinder for nationale retsplejeregler eller en national fortolkningspraksis som de i hovedsagen omhandlede, som tillader, at en ret afviser en klage med påstand om, at der fastslås en tilsidesættelse af de bestemmelser, der finder anvendelse i forbindelse med indgåelse af offentlige kontrakter, når klageren som følge af den ordregivende myndigheds adfærd har fået kendskab til tilsidesættelsen efter den formelle meddelelse af indholdet af foranstaltningen om endelig tildeling?»		
C-483/12	<p>Pelckmans Turnhout</p> <p>Sagen vedrører: Skal lighedsprincippet i artikel 6, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Union og i artikel 20 og 21 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, læst i sammenhæng med det nævnte charters artikel 15 og 16 og med artikel 34-36, 56 og 57 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, fortolkes således, at det er til hinder for en sådan ordning, som omhandles i artikel 8, 9, 16 og 17 i lov af 10. november 2006 om åbningstider inden for handel, håndværk og tjenesteydelser, fordi den i henhold til ordningen gældende forpligtelse til en ugentlig lukkedag: (i) ikke gælder for handlende, der har deres forretning på banegårde eller offentlige transportselskabers lokaliteter eller i lufthavne eller på havneområder, der er åbne for international passagertrafik, og heller ikke for salg på benzintanke eller salgslokaler i tilknytning til motorveje, men derimod for handlende, der har deres forretningslokaler på andre lokaliteter (ii) ikke gælder for handlende, der driver salg med produkter som aviser, tobak og tobaksartikler, telefonkort og nationallotteriets produkter, med salg af bærere af audiovisuelle værker og videospil og med salg af spiseis, men derimod for handlende, der udbyder andre produkter (iii) kun gælder for små handlende, dvs. forretninger, hvis salg retter sig mod forbrugerne, men ikke for andre handlende (iv) i det mindste medfører en betragteligt større begrænsning for handlende, som driver virksomhed fra et fysisk salgssted med direkte kontakt til forbrugeren, end for handlende, der driver virksomhed via en internetbutik eller via andre metoder til distancesalg?</p>	Dom	08.05.14
C-131/12	<p>Google Spain et Google mod Agencia Española de Protección de Datos</p> <p>Sagen vedrører bl.a.: 1. Hvad angår den territoriale anvendelse af direktiv 95/46 og følgelig de spanske databeskyttelsesregler: 1.1. Kan der siges at foreligge en »virksomhed eller et organ« som omhandlet i artikel 4, stk. 1, litra a), i direktiv 95/46, når der foreligger en eller flere af følgende situationer: – såfremt den virksomhed, der leverer søgemaskinen, i en medlemsstat etablerer et kontor eller et datterselskab, der skal sørge for reklame og salg af reklameplads i søgemaskinen, og som retter sine aktiviteter mod borgerne i denne stat Eller – såfremt modervirksomheden udpeger et datterselskab, der er etableret i denne medlemsstat, som sin repræsentant og registeransvarlige for to konkrete edbregistre, der har forbindelse til oplysninger om de kunder, der har indgået aftale med den nævnte virksomhed om visning af reklamer eller – såfremt kontoret eller datterselskabet, der er etableret i en medlemsstat, videregiver de anmodninger og krav, som både de berørte personer og de kompetente databeskyttelsesmyndigheder sender til kontoret eller datterselskabet, til modervirksomheden, der er etableret uden for Den Europæiske Union, selv om dette samarbejde foregår på frivilligt grundlag? 1.2. Skal artikel 4, stk. 1, litra c), i direktiv 95/46 fortolkes således, at der anvendes »midler [...], som befinder sig på den pågældende medlemsstats område« såfremt en søgemaskine gør brug af spiders eller robotter for at lokalisere og registrere oplysninger fra websites, der befinder sig på servere i denne medlemsstat</p>	Dom	13.05.14

	<p>eller såfremt der gøres brug af en medlemsstats domænenavn, og søgningerne og resultaterne organiseres afhængigt af denne medlemsstats sprog? 1.3. Kan en midlertidig lagring af de af søgemaskinerne registrerede oplysninger fra internettet anses for at være anvendelse af midler som omhandlet i artikel 4, stk. 1, litra c), i direktiv 95/46? Såfremt det sidste spørgsmål besvares bekræftende, kan tilknytningskriteriet da siges at være opfyldt, når virksomheden under henvisning til konkurrencemæssige årsager nægter at oplyse, hvor den lagrer disse registre? 1.4. Uafhængigt af besvarelsen af ovenstående spørgsmål og især i tilfælde af, at Den Europæiske Unions Domstol finder, at tilknytningskriterierne, der er fastsat i artikel 4 i direktiv 95/46, ikke foreligger, skal direktiv 95/46 om databeskyttelse da finde anvendelse i lyset af artikel 8 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder i den medlemsstat, hvor konfliktens tyngdepunkt befinder sig, og hvor der er mulighed for en mere effektiv beskyttelse af EU-borgernes rettigheder? 2. Hvad angår søgemaskinernes aktivitet som leverandør af oplysninger set i forhold til direktiv 95/46 om databeskyttelse: 2.1. For så vidt angår den internetaktivitet, der foretages af virksomheden »Google«s søgemaskine som leverandør af oplysninger, og som består i at lokalisere oplysninger, der er offentliggjort eller lagt på nettet af tredjemænd, registrere disse automatisk, lagre dem midlertidigt og sluttelig gøre dem tilgængelige for internetbrugere i en vis prioriteret orden, når oplysningerne indeholder persondata om tredjemænd [...] skal da en aktivitet som den beskrevne [når oplysningerne indeholder persondata om tredjemænd] fortolkes som værende omfattet af begrebet »behandling af personoplysninger« som omhandlet i artikel 2, litra b), i direktiv 95/46? 2.2. Såfremt det foregående spørgsmål besvares bekræftende og i forhold til en aktivitet som beskrevet ovenfor: Skal artikel 2, litra d), i direktiv 95/46 fortolkes således, at den virksomhed, der forvalter søgemaskinen »Google«, er »registeransvarlig« for de persondata, der er indeholdt i de websites, den har registreret? 2.3. Såfremt det foranstående spørgsmål besvares bekræftende: Kan den nationale databeskyttelsesmyndighed (i det foreliggende tilfælde Agencia Española de Protección de Datos), der skal beskytte de rettigheder, der er omhandlet i artikel 12, litra b), og artikel 14, litra a), i direktiv 95/46, rette direkte henvendelse til virksomheden »Google«s søgemaskine for at kræve, at denne virksomhed fjerner registrene over oplysningerne, uden først eller samtidigt at rette henvendelse til indehaveren af den website, der indeholder oplysninger, der er offentliggjort af tredjemand? 2.4. Såfremt dette spørgsmål besvares bekræftende, bortfalder forpligtelsen for disse søgemaskiner til at overholde nævnte rettigheder, da, når de oplysninger, der omfatter personoplysninger, er offentliggjort lovligt af tredjemand og fortsat fremgår af den oprindelige website? 3. For så vidt angår rækkevidden af retten til sletning og retten til indsigelse i forhold til den såkaldte ret til at blive glemt forelægges følgende spørgsmål: 3.1. Skal retten til sletning og blokering af oplysninger, der er reguleret i artikel 12, litra b), i direktiv 95/46, og retten til indsigelse, der er reguleret i samme direktivs artikel 14, litra a), fortolkes således, at de omfatter den berørte parts ret til at rette henvendelse til søgemaskinerne for at forhindre registrering af den pågældendes personoplysninger, der er offentliggjort på tredjemands website, under påberåbelse af, at den pågældende ikke ønsker, at oplysningerne kommer til internetbrugernes kendskab, fordi den pågældende finder, at oplysningerne kan komme ham til skade eller ønsker, at de slettes, selv om der er tale om oplysninger, der er offentliggjort lovligt af tredjemand?</p>		
<p>T-458/10, T-459/10,</p>	<p>McBride mod Kommissionen Annulatio af Kommissionens beslutning, der blev meddelt ved dokument K(2010) 4758 af 13. juli 2010 i form af en skrivelse til Irland, om afvisning af en anmodning om sikkerhedsmæssigt begrundet kapacitet vedrørende et</p>	<p>Dom</p>	<p>13.05.14</p>

<p>T-460/10, T-461/10, T-462/10, T-463/10, T-464/10, T-465/10, T-466/10, T-467/10 og T-471/10</p>	<p>nyt fiskerifartøj, Peadar Elaine II, og som har til formål at erstatte den beslutning vedrørende den nævnte anmodning, der er indeholdt i Kommissionens beslutning nr. 2003/245 af 4. april 2003 om de anmodninger, Kommissionen har modtaget om forøgelse af FUP IV-målene af hensyn til forbedringer vedrørende sikkerhed, navigation til søs, hygiejne, produktkvalitet og arbejdsforhold for fartøjer med en længde overalt på mere end 12 m (EUT L 90, s. 48), der blev annulleret for så vidt angår sagsøgeren ved Rettens dom af 13. juni 2006, forenede sager T-218/03– T-240/03, Boyle m.fl. mod Kommissionen, Sml. II, s. 1699.</p> <p>— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger. Annulatio af Kommissionens beslutning, der blev meddelt ved dokument K(2010) 4758 af 13. juli 2010 i form af en skrivelse til Irland, om afvisning af en anmodning om sikkerhedsmæssigt begrundet kapacitet vedrørende et nyt fiskerifartøj, Peadar Elaine II, og som har til formål at erstatte den beslutning vedrørende den nævnte anmodning, der er indeholdt i Kommissionens beslutning nr. 2003/245 af 4. april 2003 om de anmodninger, Kommissionen har modtaget om forøgelse af FUP IV-målene af hensyn til forbedringer vedrørende sikkerhed, navigation til søs, hygiejne, produktkvalitet og arbejdsforhold for fartøjer med en længde overalt på mere end 12 m (EUT L 90, s. 48), der blev annulleret for så vidt angår sagsøgeren ved Rettens dom af 13. juni 2006, forenede sager T-218/03– T-240/03, Boyle m.fl. mod Kommissionen, Sml. II, s. 1699. Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>		
<p>C-205/13</p>	<p>Hauck</p> <p>Sagen vedrører: 1. a. Er der ved registreringshindringen eller ugyldighedsgrunden i artikel 3, stk. 1, litra e), nr. i), i direktiv 89/104/EØF, som kodificeret ved direktiv 2008/95/EF - dvs. at tredimensionelle varemærker ikke udelukkende må bestå af en udformning, som følger af varens egen karakter - tale om en udformning, der er nødvendig for varens funktion, eller er dette allerede tilfældet, når varen har en eller flere væsentlige brugsegenskaber, som forbrugeren muligvis også kan finde hos konkurrenternes varer? b. Såfremt ingen af disse alternativer er korrekt, hvorledes skal forskriften da fortolkes? 2. a. Er der ved registreringshindringen eller ugyldighedsgrunden i artikel 3, stk. 1, litra e), nr. iii), i direktiv 89/104/EØF som kodificeret ved direktiv 2008/95/EF - dvs. at (tredimensionelle) varemærker ikke udelukkende må bestå af en udformning, hvorved varen får en væsentlig værdi - tale om begrundelsen (eller begrundelserne) for beslutningen om køb hos de forbrugerkredse, der kommer i betragtning? b. Kan der kun tales om »en udformning, hvorved varen får en væsentlig værdi« som omhandlet i den netop nævnte forskrift, såfremt udformningen i sammenligning med andre værdier (såsom ved børnestole sikkerhed, komfort og egnethed) må betragtes som den væsentligste hhv. dominerende værdi, eller kan dette også være tilfældet, såfremt varen ud over denne værdi også har andre værdier, der må betragtes som væsentlige? c. Er det den opfattelse, som næres af flertallet af de forbrugere, der kommer i betragtning, der er afgørende for besvarelsen af spørgsmål 2a og b, eller kan en ret også lægge til grund, at allerede opfattelsen hos en del af forbrugerne er tilstrækkelig til at betragte den pågældende værdi som »væsentlig« i den nævnte bestemmelses forstand? d. Såfremt besvarelsen af spørgsmål 2c lyder som i sidstnævnte alternativ, hvorledes skal da denne del af forbrugerne fastlægges? 3. Skal artikel 3, stk. 1, i direktiv 89/104/EØF som kodificeret ved direktiv 2008/95/EF fortolkes således, at registreringshindringen i henhold til litra e) også gælder, såfremt det tredimensionelle varemærke indeholder et tegn, for hvilket det i nr. i) anførte gælder, men som i øvrigt opfylder kriteriet i nr. iii)?</p>	<p>GA</p>	<p>14.05.14</p>
<p>C-244/13</p>	<p>Ogieriakhi</p> <p>Sagen vedrører: 1. Kan det antages, at en EU-borgers ægtefælle, der i den</p>	<p>GA</p>	<p>14.05.14</p>

	<p>omhandlede periode ikke selv var statsborger i en medlemsstat, »i fem år i træk [har boet] lovligt [...] sammen med unionsborgeren [i værtsmedlemsstaten]«, som omhandlet i artikel 16, stk. 2, i direktiv 2004/38/EF, i en situation, hvor parret i maj 1999 indgik ægteskab, hvor der i oktober 1999 blev meddelt opholdstilladelse, hvor parterne senest i begyndelsen af 2002 var blevet enige om at leve adskilt, og hvor begge ægtefæller i slutningen af 2002 havde indledt samliv med helt andre partnere? 2. Hvis spørgsmål 1 besvares bekræftende, og idet det skal erindres, at en tredjelandstatsborger, der gør gældende at have ret til tidsubegrænset ophold i henhold til artikel 16, stk. 2, på grundlag af fem års uafbrudt ophold før april 2006, også skal godtgøre, at hans eller hendes ophold var i overensstemmelse med bl.a. kravene i artikel 10, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 1612/68, medfører den omstændighed, at EU-borgeren i løbet af den femårsperiode, som der henvises til, forlod den fælles bopæl, og at tredjelandstatsborgeren derefter indledte et samliv med en anden person på en ny fælles bopæl, som den (tidligere) ægtefælle, der er EU-borger, ikke tilvejebragte eller stillede til rådighed, da, at kravene i artikel 10, stk. 3, i forordning 1612/68 ikke er opfyldt? 3. Hvis spørgsmål 1 besvares bekræftende, og spørgsmål 2 besvares benægtende, er den omstændighed, at den nationale ret, der behandler et erstatningsøgsmål, som er anlagt under henvisning til, at der er sket en tilsidesættelse af EU-retten, har fundet det nødvendigt at indgive en anmodning om præjudiciel afgørelse vedrørende det materielle spørgsmål om sagsøgerens ret til tidsubegrænset ophold, da i sig selv et forhold, som denne ret kan tage i betragtning ved bedømmelsen af, om der klart var tale om en tilsidesættelse af EU-retten, i forbindelse med, at den vurderer, om en medlemsstat har gennemført kravene i artikel 16, stk. 2, i 2004-direktivet forkert eller på anden måde ikke har anvendt disse korrekt?</p>		
T-198/12	<p>Tyskland mod Kommissionen</p> <p>Påstande: Kommissionens afgørelse K(2012) 1348 endelig af 1. marts 2012 om de nationale bestemmelser, som den tyske forbundsregering har meddelt om opretholdelse af grænseværdierne for bly, barium, arsen, antimon, kviksølv samt nitrosaminer og nitroserbare stoffer i legetøj efter ikraft-trædelsen af direktiv 2009/48/EF om sikkerhedskrav til legetøj, meddelt den 2. marts 2012, annulleres, for så vidt som de meddelte nationale bestemmelser om opretholdelse af grænseværdierne for grundstofferne antimon, arsen og kviksølv, ikke kan godkendes (art. 1, stk. 1), for så vidt som de meddelte nationale bestemmelser om opretholdelse af grænseværdierne for grundstofferne bly og barium højst kan godkendes indtil den 21. juli 2013 (art 1, stk. 2 og 3). Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>	Dom	14.05.14
C-103/12 + C-165/12	<p>Europa-Parlamentet mod Rådet for Den Europæiske Union</p> <p>Påstande: Rådets afgørelse 2012/19/EU (1) af 16. december 2011 om godkendelse på Den Europæiske Unions vegne af erklæringen om tildeling af fiskerimuligheder i EU-farvande til fiskerfartøjer, der fører Den Bolivariske Republik Venezuelas flag, i den eksklusive økonomiske zone ud for Fransk Guyanas kyst, annulleres. Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>	GA	15.05.14
C-318/13	<p>X</p> <p>Sagen vedrører: 1) Skal artikel 4, stk. 1, i direktiv 79/7/EØF (direktiv om gradvis gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til social sikring) fortolkes således, at den er til hinder for en national retsforordning, hvorefter der kan tages hensyn til den forskellige forventede levetid for mænd og kvinder som aktuariemæssigt kriterium ved beregningen af de lovbestemte sociale sikringsydelse, der skal udbetales i anledning af en arbejdsulykke, når anvendelsen af dette kriterium bevirker, at den éngangsydelse, der skal udbetales til en mand, er lavere end den, som</p>	GA	15.05.14

	<p>en jævnaldrende kvinde i en i øvrigt tilsvarende situation ville få? 2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende: Foreligger der under denne retssag en tilstrækkelig kvalificeret tilsidesættelse af EU-retten som betingelse for medlemsstatens ansvar, særligt henset til, at – Domstolen i sin retspraksis ikke udtrykkeligt har taget stilling til, hvorvidt der ved fastsættelsen af ydelser i henhold til de lovbestemte sociale sikringsordninger, der er omfattet af anvendelsesområdet for direktiv 79/7/EØF, kan tages hensyn til kønsspecifikke aktuarmæssige faktorer; – Domstolen i sin dom i sag C-236/09, Test-Achats, fastslog, at artikel 5, stk. 2, i direktiv 2004/113/EF (direktiv om gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med adgang til og levering af varer og tjenesteydelser), der tillader, at der tages hensyn til sådanne faktorer, er ugyldig, men fastsatte en overgangsperiode inden ugyldigheden indtræder, og – EU-lovgiver i direktiv 2004/113/EF og 2006/54/EF (direktiv om gennemførelse af princippet om lige muligheder for og ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med beskæftigelse og erhverv) tillader, at der under visse omstændigheder tages hensyn til sådanne faktorer ved beregning af ydelser, der er omfattet af disse direktiver, og den nationale lovgiver på dette grundlag antog, at der ligeledes kan tages hensyn til de omtvistede faktorer for så vidt angår lovbestemte sociale sikringsordninger som omhandlet i den foreliggende retssag?</p>		
C-331/13	<p>Nicula</p> <p>Sagen vedrører: Kan bestemmelserne i artikel 6 i traktaten om Den Europæiske Union, artikel 17, 20 og 21 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, artikel 110 TEUF samt princippet om retssikkerhed og princippet om forbud mod reformatio in pejus, som begge er fastlagt i [EU]-retten og bekræftet i Domstolens praksis 2, fortolkes således, at de er til hinder for bestemmelser som de i lovdekret nr. 9/2013 omhandlede?</p>	GA	15.05.14
C-359/12	<p>Timmel</p> <p>Sagen vedrører: 1. Skal artikel 22, stk. 2, i Kommissionens forordning (EF) nr. 809/2004 af 29. april 2004 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/71/EF for så vidt angår oplysninger i prospekter samt disses format, integration af oplysninger ved henvisning og offentliggørelse af sådanne prospekter samt annoncering (prospektforordning nr. 809/2005) fortolkes således, at oplysninger, der i princippet obligatorisk skal medtages, og som endnu ikke var kendt på det tidspunkt, da basisprospektet godkendtes, men dog på det tidspunkt, da der blev offentliggjort et prospektillæg, skal medtages i dette tillæg? 2. Finder undtagelsen i artikel 22, stk. 2, i Kommissionens forordning (EF) nr. 809/2004 af 29. april 2004 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/71/EF for så vidt angår oplysninger i prospekter samt disses format, integration af oplysninger ved henvisning og offentliggørelse af sådanne prospekter samt annoncering (prospektforordning nr. 809/2005), hvorefter der kan udelades oplysninger som omhandlet i artikel 22, stk. 1, tredje punktum, også anvendelse, såfremt disse oplysninger (som obligatorisk skal medtages) var kendt før udstedelsesdatoen men dog efter offentliggørelsen af basisprospektet, som ikke indeholdt disse oplysninger? 3. Foreligger der en forskriftsmæssig offentliggørelse, såfremt der kun er offentliggjort et basisprospekt uden de obligatorisk nødvendige oplysninger i henhold til artikel 22, stk. 1, tredje punktum, i Kommissionens forordning (EF) nr. 809/2004 af 29. april 2004 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/71/EF for så vidt angår oplysninger i prospekter samt disses format, integration af oplysninger ved henvisning og offentliggørelse af sådanne prospekter samt annoncering (prospektforordning nr. 809/2005), særligt (ved værdipapirer med en pålydende værdi på under 50 000 EUR) i henhold til forordningens bilag V,</p>	Dom	15.05.14

<p>og der ikke skete nogen offentliggørelse af de endelige vilkår? 4. Opfyldes kravet i henhold til artikel 29, stk. 1, nr. 1), i Kommissionens forordning (EF) nr. 809/2004 af 29. april 2004 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/71/EF for så vidt angår oplysninger i prospekter samt disses format, integration af oplysninger ved henvisning og offentliggørelse af sådanne prospekter samt annoncering (prospektforordning nr. 809/2004) om, at prospektet eller basisprospektet skal være let tilgængeligt på det websted, hvor de stilles til rådighed, a) såfremt der for at opnå adgang, downloade og printe kræves en registrering på webstedet, hvorpå der derefter kan skabes adgang, og hvorved registreringen [org. s. 3] forudsætter en accept fra en disclaimer og meddelelse af en email-adresse, eller b) såfremt der skal betales et vederlag herfor, eller c) såfremt gratis adgang til prospektdele er begrænset til 2 dokumenter pr. måned, men det imidlertid er nødvendigt at downloade mindst tre dokumenter for at modtage samtlige obligatoriske oplysninger som omhandlet i artikel 22, stk. 1, tredje punktum, i Kommissionens forordning (EF) nr. 809/2004 af 29. april 2004 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/71/EF for så vidt angår oplysninger i prospekter samt disses format, integration af oplysninger ved henvisning og offentliggørelse af sådanne prospekter samt annoncering (prospektforordning nr. 809/2005)? 5. Skal bestemmelsen i artikel 14, stk. 2, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/71/EF af 4. november 2003 om det prospekt, der skal offentliggøres, når værdipapirer udbydes til offentligheden eller optages til handel, og om ændring af direktiv 2001/34/EF (prospektforordning nr. 2003/71/EF) fortolkes således, at basisprospektet skal stilles til rådighed på udstederens og den finansielle formidlers hjemsted?</p>		
---	--	--